



MOBILITZACIÓ EN DEFENSA DE LA SEURETAT SOCIAL

ESCRIVÀ, EL PACTE DE TOLEDO I L'ACORD DEL "DIÀLEG SOCIAL" CONTRA LES CORDES

La situació actual de la lluita per la defensa de sistema públic de pensions es troba en una cruïlla, gràcies a la forta resistència que de manera independent han organitzat les plataformes de pensionistes. L'anomenada crisi de la Seguretat Social, amb la qual es vol justificar tot tipus de retallades, és una crisi provocada per la política dels governs al servei del capital financer.

La responsabilitat de l'Estat arrenca des de la transició política, quan ja va ser objecte la Seguretat Social d'un important desmembrament d'institucions i serveis socials creats i finançats pels superàvits de les cotitzacions socials.

L'Estat, que no és neutral ja que està al servei de la classe dominant, ha teixit un entramat de complicitats polítiques amb l'objectiu de debilitar, dislocar, el règim de repartiment i la Seguretat Social. Acords que enllacen amb la Unió Europea. Les propostes de reformes d'Escrivà formen part del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència acordat amb Brussel·les i inserit en els plans de destrucció de conquestes socials per a tot Europa i molt especialment del sistema de repartiment basat en cotitzacions socials, és a dir, en salari diferit. La línia mantinguda a Espanya pels governs, procurant afeblir el sistema de repartiment durant decennis, es pot concretar en dos eixos centrals:

A. Finançar amb cotitzacions socials despeses del Pressupost de l'Estat per ocultar els seus dèficits

El Pacte de Toledo, des de la seva creació el 1994, col·loca entre els seus objectius principals "evitar majors dèficits públics al pressupost de l'Estat". Aquest objectiu s'ha cobert sobradament. Des de fa anys, el moviment de pensionistes denuncia com polítiques governamentals, que havien de finançar-se amb el pressupost de l'Estat, es finançaven indegudament amb cotitzacions socials.

El ministre ho va reconèixer en Corts al juliol últim al presentar els Acords del Diàleg Social. Va dir que, a més de les despeses en pensions, amb "les cotitzacions socials s'estan abordant i s'han abordat al llarg de molts anys

polítics de diferent naturalesa". L'any 2020, suposaven un total de 22.000 milions d'euros.

Exigir conèixer a quant ascendeix el saqueig que el mateix ministre reconeix és un dret democràtic irrenunciable, d'aquí l'exigència de realització d'una auditoria als comptes de la Seguretat Social. Perquè tota discussió sobre el futur de la Seguretat Social exigeix partir de bases sòlides.

Amb tot desvergonyiment el ministre segueix parlant de dèficit de la Seguretat Social. Un relat fals, perquè principalment es deu al fet que s'expliquen com a despeses de la Seguretat Social despeses que corresponen al Ministeri d'Hisenda, que no les registra com a despesa del seu pressupost. Per això, els pensionistes insisteixen en defensar la veritat: aquests dèficits que diuen els comptes apanyats són falsos dèficits. Són despeses dedicades a polítiques de millora de la contractació, polítiques actives d'ocupació, subvencions a determinats règims ..., que corresponen al Ministeri d'Hisenda.

El ministre va haver de reconèixer que en l'últim exercici "les despeses impròpies superen el nivell de dèficit de la Seguretat Social". Per tant, si s'hagués fet el que calia, aquest any els comptes de la Seguretat Social haurien aparegut amb superàvit.

B. L'incompliment de l'article 109.2 de la LGSS genera en els comptes una falsa deute de més 85.000 milions

L'article 109.2 de la Llei General de Seguretat Social estableix que el pressupost de l'Estat (PGE) ha de fer les aportacions necessàries per finançar les prestacions contributives. En canvi, Hisenda va donar préstecs a la Seguretat Social. Una manipulació comptable que permet que la despesa no figuri en els PGE, augmentant el dèficit de l'Estat, i, com a contrapartida, en els comptes de la S. Social apareix com a despesa, creant-li un dèficit finançat amb préstecs.

Amb aquestes operacions fraudulentament, la Seguretat Social apareix amb un deute de més de 85.000 milions d'euros a 1 de desembre de 2020.

Queda clar que els diferents governs han creat la imatge de "crisi" i "fallida" de

la Seguretat Social, amb un dèficit crònic i un deute astronòmic. Sobre aquestes bases s'han construït el Pacte de Toledo i les propostes sobre pensions de govern, patronal i direccions sindicals durant un quart de segle.

Aquesta presa de decisions opaques i contràries al compliment de la llei no pot ser assumida com a normal. Molts treballadors, pensionistes i actius, han fet balanç d'aquesta experiència, i exigeixen que es faci llum sobre la veritat i es reparin les seves conseqüències.

Les organitzacions de pensionistes preparen una concentració el 16 d'octubre davant les Corts per aturar l'ofensiva contra la Seguretat Social. Rebutgen els acords de govern, la patronal i els sindicats, i aixequen l'exigència d'una auditoria als comptes de la Seguretat Social que determini la magnitud del saqueig perpetrat durant decennis a les cotitzacions socials i estableixi les bases de la restitució corresponent a la caixa única de la S. Social.

Només així és possible establir bases sòlides que esvaeixin els núvols sobre el futur que, partint de falsos dèficits i deutes falsos, parteixen el govern actual, la patronal i les direccions sindicals.

La iniciativa d'auditoria i concentració davant les Corts el 16 d'octubre es dirigeix a tots els treballadors, sindicalistes i organitzacions. La defensa de la S. Social és competència de tots els treballadors. Partint de la COESPE, ha reunit molts suports, amb centenars de milers de signatures, centenars de mocions d'ajuntaments, de seccions sindicals, la Federació de Jubilats i Pensionistes i el Congrés Confederal de la UGT, diversos congressos de CCOO, parlamentaris de 8 grups polítics diferents, associacions diverses i altres coordinadores de pensionistes. La subscriuen sindicalistes europeus: la recolzen des d'Alemanya la comissió internacional del sindicat IG Metall de Berlín, responsables del sindicat de serveis verdi de Berlín, d'Àustria, (els sindicalistes del moviment «Rebel·lió de la gent gran», el moviment «Socialdemòcrates i sindicalistes contra l'estat d'urgència»), de França (la Unió de pensionistes del sindicat Força Obrera de París).

A la recollida de signatures i suports, a més de les plataformes i coordinadores de pensio-

nistes s'han vinculat militants de diverses organitzacions i col·lectius: militants de la IV Internacional, organitzacions de Esquerra Unida, Esquerra Socialista, regidors del PSOE, d'IU, de PODEM, militants i parlamentaris d'ERC, de Compromís, Comitè per l'Aliança de Treballadors i Pobles (CATP), associacions de veïns.

Tot i la penetració real de la campanya en el moviment obrer, d'una forma solapada i defensiva s'han manifestat alguns rebutjos: d'una banda, el rebuig es va manifestar sota la forma d'una discussió de dates, evitant que apareguessin les diferències de continguts. En el contingut ha entrat Unai Sordo, secretari general de CCOO, al dir en una entrevista que "parlar d'auditoria d'uns comptes públics, que estan publicats, i coneguts per qualsevol que els vulgui buscar, només incideix en el descrèdit del sistema públic i en general del que és públic. Em sembla un error estratègic important".

Però el que es discuteix és que s'estan fent acords en el marc del diàleg social sobre la base de dades falses. No poden abordar mesures de retallades que redueixen la taxa de substitució respecte a l'últim salari, penalitzacions a les jubilacions anticipades, increments dels requisits d'accés al sistema, modificar la naturalesa de prestacions, augments del període de càlcul de les pensions, reducció de les pensions inicials als 11 milions de treballadors actius del baby boom, basant-se en

un relat i unes bases manipulades i falses, com succeeix en el diàleg social.

Per parlar del futur del sistema cal deixar clarament establert que aquest ha estat i és sostenible, demostrar i quantificar l'import dels saquejos, que CCOO, davant el Pacte de Toledo, el 28 de novembre de 2016, va xifrar en més de mig bilió d'euros, i treure les conseqüències adequades als interessos de la classe obrera.

La situació actual està determinada per dos elements centrals: la importància de la mobilització del 16 d'octubre a les Corts i l'acollida de la proposta d'auditoria pels parlamentaris compromesos en la seva consecució, i, a més, pel previsible rebuig a les Corts dels Acords de govern, la patronal i sindicats.

La mobilització del 16 d'octubre davant les Corts concentrarà tota l'activitat d'organitzacions, plataformes i col·lectius implicats. Seran setmanes de recollida de nous suports, preparació d'autobusos, discussions i organització de tasques. Els militants que han recollit milers de signatures en taules en pobles i places, els que durant anys han defensat al carrer els seus drets, els que en els seus sindicats van aprovar mocions de suport, els regidors que van portar mocions als seus ajuntaments, formaran l'avantguarda necessària per guanyar.

El rebuig als Acords signats pel govern, la

patronal i sindicats, anunciat per diputats i grups parlamentaris, es manté. Carlos Bravo, dirigent de CCOO, valorava fins i tot les possibilitats de suport de PP. Algú té algun dubte sobre què podria donar suport al PP? :

"Aquesta reforma que acabem d'acordar s'ha d'aprovar en la Comissió de treball i Seguretat Social. Jo crec que en aquest moment està a falta de confirmar dos vots perquè sigui aprovada i crec que és molt factible que aquests dos vots s'obtinguin. Treballarem perquè el vot sigui més ampli. És veritat que amb la posició que ha pres el Partit Popular hi ha aquí alguna discussió que cal veure com queda. El normal és que el que hem aprovat passi sense més dificultats, però no estic tan segur que això passi a la següent".

El que queda per a les següents fases ja compta amb un argumentat rebuig: la determinació del nou "factor d'equitat intergeneracional", quan l'equitat intergeneracional es basa en la igualtat de la taxa de substitució entre generacions, l'augment del període de càlcul de les pensions, la implantació d'un sistema complementari de pensions sense que hi hagi una taxa de substitució mínima infranquejable, el respecte a l'article 109.2 de la LGSS abandonant els cants de sirena d'impostos específics finalistes per finançar les pensions.

Els Acords assolits entre govern, patronal i sindicats presenten serioses dificultats per a la seva aprovació. Les relacions de força en la lluita de classes decidiran el resultat

Els nostres compromisos ...

81 anys després de l'assassinat de Trotsky, la IV Internacional prossegueix el seu combat

Article complet a:

<https://posicuarta.org/cartasblog/81-anos-despues-del-asesinato-de-trotsky-la-iv-internacional-prosigue-su-combate/>

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>



Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta